

nogen Virkelighed for sig. Naar man derimod stiller de stedligt bekendte Mænds anbefaling i Forgrunden, saa at Stammen for, at der bliver valgt en uheldig Candidat, kommer til at hulle paa dem, saa vil der blive iagttaget en langt større Forsigtighed, og man har da Noget at holde sig til; thi Stillerne kan man daglig træffe, men Candidaten er forsvunden. Han har benyttet den Leilighed, som er givet ham, til at fuldbyrde maafee egennyttige, maa delige Hensigter. Gam kan man ikke mere naae, man kan vel kaste en Skygge paa ham, men den glider bag af ham, naar han gaaer seirrig ud af de forskjellige Forviklinger, han har kastet sig ind i, men Stilleren kan man ty til og sige: „Hvad er du for en Mand, der har skaffet os en Candidat af den Beskaffenhed.“ Det ærede Medlem maa troe, at, hvor en saa lang Erfaring, som er meget længere, end den Periode, hvori vore Valghandlinger have fundet Sted, ligger bag ved os, der maa man dog tillægge den nogen Betydning, og man behøver ikke at frygte, at der vil mangle Stillere, som ville gaae fra Huus til Huus og anbefale deres Medborgeres Valg, hvorimod det meget ofte er Tilfældet, f. Ex. i England, at man ikke seer Candidaten under Valghandlingen. Selv de meest udmærkede Mand, som sidde i Parlamentet, have ikke mødt for deres Valgere — Robert Peel, en Mand, som er bekendt i hele Europa, er bleven valgt uden at møde paa Pladsen, og Sligt finder saa ofte Sted i England, at man endog saa har en egen Lænævneelse derfor. Det ærede Medlem siger, at Candidaten skal møde, og at der skal finde en Valghandling Sted mellem Candidaten og Valgerne (Albert: Ja! efter Valgloven skal Saadant finde Sted!). Nei! der er ikke paalagt Candidaten at svare et Ord; naar Valgerne spørge ham, trækker han paa Skuldrene og siger: „Jeg er stum“, og han siger, at han er stum, for at lade dem høre, at han kan tale. Nu vil det ærede Medlem vel dertil svare: Ja, men det lider han selv under, derved bliver hans Valg usikkert, men dertil svarer jeg, naar han slet ikke er tilstede under Valghandlingen, saa er hans Stumhed simpel og ligefrem. Jeg troer, at det ærede Medlem aldeles har misforstaaet

Valghandlingens rette Betydning, hvilket vistnok kommer deraf, at han har beskæftiget sig senere med denne Gjenstand end jeg, og han har ikke beskæftiget sig saa alvorligt med den, som jeg har gjort, førend jeg har prøvet at foreslaae den for mine Medborgerer. Jeg skal, saavidt det staaer i min Magt, værne om den, thi det er mig, som har bragt den ind her i Landet, just fordi jeg var overbevist om, at den stod i den nøieste Forbindelse med vor hele politiske Udvikling, og jeg lægger meget væsentlig Vægt derpaa. Det ærede Medlem siger, at denne Institution hænger sammen med Raaringen; ja det er ganske vist, men Valghandlingen forsvinder ikke, fordi man overlader det til Candidaten at pleie sin egen Interesse i Forbindelse med sine Stillere, og det ærede Medlem har ogsaa meget rigtigt selv givet en Meddelelse, som beviser, at der ikke er nogen Fare derved; thi han har sagt, at i de fleste Tilfælde havde Candidaten været tilstede. Naar vi nu have seet, hvoreledes Attester i de enkelte Tilfælde have frelst de Paagældende, saa vide vi, at det har staaet i deres Magt at undgaae at være tilstede ved Valghandlingen, naar de blot forskaffede sig en Attest, som ikke var saa vanskelig at erholde. Man kunde blot reise over i den anden Landsdeel, og skrive til Valgbestyrrelsen, at man var forhindret fra at være tilstede, og naar altsaa Candidaterne have givet Møde, uagtet de have kunnet frie sig derfra paa en saa simpel Maade, saa viser dette noksom, at Tilboeligheden til at møde er ganske almindelig, og det er ogsaa ganske naturligt, thi det er vist, at den Candidat, som skal vente at blive valgt, uagtet han udebliver, han skal have en meget betydelig Stemning for sig, fremfor den Candidat, som møder, og pleier sin egen Interesse i Forbindelse med sine Stillere. Altsaa troer jeg, at det ærede Medlem tager feil, naar han er overbevist om, at dette Institut vil være til Stade for vort Valgvæsen i det Hele, thi da dette Institut med Held har været anvendt i Aarhundreder paa andre Steder, saa maa det ogsaa udøve en gavnlig Indflydelse her tillands. Den lange Erfaring er i dette Tilfælde langt mere værd, end alle Undersøgelser, som dog kun støtte sig paa et ubestemt „jeg